మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

- మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

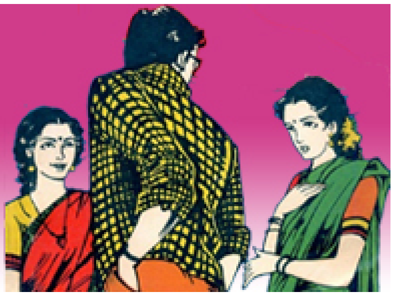

మితిమీరిన ఆరాధనా భావం

Infatution (ఒక విధమయిన మితిమీరిన ఆరాధనా భావం) ఎక్కువయినా అభిమానుల వ ఇబ్బంది పడ్డ వాళ్ళలో నేనూ ఒకణ్ణి టెక్నీషియన్‌గా నాకే యిబ్బంది అయితే మరి స్టార్స్ సంగతి చెప్పక్కర్లేదు. 'గుడ్డి ' సినిమాలో యీ టాపిక్ అద్భుతంగ డీల్ చేయబడింది. రాజా - సినిమా వాళ్ళను వదిలిపెట్టి ఒక ప్రఖ్యాత రచయితను ఎన్నుకోవడంలోనే ఆయన ఇంటిలిజన్స్ తెలుస్తోంది. ఎందుకంటే ఏ సినిమా స్టార్‌ను ఎన్నుకున్నా మిగతా స్టార్స్ అభిమానుల వల్ల చాలా ఇబ్బందులున్నాయ్. రాజా సంగీత పిచ్చి, స్నేహిత పైత్యం కాస్త మోతాదుకు మించి ఉన్న సాహిత్యపు ఎఫెక్ట్ - కానీ, నవలలో ముఖ్యమయిన శిల్పాన్ని ఉత్కంఠత పెంపిందించే టెక్నిక్‌ను ఎప్పుడు నేర్చాడో నాకైతే తెలీదు. దాని కారణం కూడా అతని ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ కావచ్చు. బాగా గమనిస్తే ఒకచోట యండమూరి, కొండొకచోట మల్లాది మరొక చోట జంధ్యాల కనిపించకపోరు.

A Novel Which Is Well Begun Is Half Very Well Finished.

రాజా - మాళవిక, మల్లాదులను ఎక్కడికి తీసుకెళ్తాడో? ఏం చేస్తాడోనని ఉత్కంఠతతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

వందనాలు.. వందనాలు... తలపుల హరిచందనాలు

ఈ కథలో సహజత్వం ఎందరో ప్రముఖ వ్యక్తుల్ని పాత్రలుగా మలుచుకోవడం జరిగింది. చెప్పి కొందర్ని చెప్పకుండా మరికొందర్నీ వాడుకున్నా అందరూ సహృదయంతో నన్ను మన్నించి, ఆశీర్వదించి, అభినందించారు. వారందరికీ ఈ కథను సీరియలైజ్ చేసిన 'పల్లకి ' కందనాతి చెన్నారెడ్డిగారికి, సి.శివప్రసాద్ గారికి లిఖితపూర్వకంగా, మౌఖింగా ఆశీస్సులనందించిన ప్రతి ఒక్కరికీ ముఖ్యంగా తన పేరుని, తనకు సంబంధించిన ఇన్‌ఫర్మేషన్‌ని వాడుకోడానికి అనుమతిచ్చి, నేను రాసిన ఏ ఒక్క పదాన్నీ మార్చకుండా నైతికంగా ఎంతో ప్రోత్సాహాన్నిచ్చిన నవలా రచయిత.. శ్రీ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తిగారికి నా కృతజ్ఞతలు

రాజా.

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

మాళవికకి బాగా పరిచయం ఉన్న కంఠం అది "లోపలున్నది శైలజగారాండీ?" అని అడిగిందామె.

"అవునండి. రండి" అంటూ తలుపు బాగా తీసి "శైలూ నీ గురించి, మణి అన్న గురించి వచ్చారు" అని టేబుల్ మీదున్న మేగ్‌జైన్‌ను తీసుకుని ప్రక్కగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది వసంత.

"నమస్కారం అండీ" అంది శైలజ వచ్చి.

ముగ్గురూ కూర్చున్నారు.

"నా పేరు మౌళవిక అండి. ఈమె జయశ్రీ" ఒక్క అరనిముషంపాటు నిశ్శబ్దం తర్వాత 'మీ పాటలంటే మాకు ఎంతో యిష్టం' అంది మౌళవిక.

"థ్యాంక్సండీ" అంది శైలజ చిరునవ్వుతో.

"సాగర సంగమంలో మీ పాటలు మా డాడీ ఎప్పుడూ పెట్టుకుని వింటూ ఉంటారు.

"మీరు వినరా?"

చాలా రోజుల తర్వాత మౌళవిక నవ్వింది అందంగా. "భలే వారే నాకు మీ సినిమా పాటలేకాకుండా హైదరాబాద్ టీవీకి పాడిన ప్రయివేట్ సాంగ్స్ కూడా కంఠతా అండి" అంది.

"ఆహా.." అంది శైలజ సాదరంగా.

"మీ బ్రదర్ ఎప్పుడొస్తారండీ?" అడిగింది జయశ్రీ

"ఇంకో గంటలోనో గంటన్నరలోనో ఉంటాడండీ ఇక్కడ, తనొచ్చాక మేం షాపింగ్‌కి వెళ్ళాలని చెప్పాం కూడా."

"ఏదో రికార్డింగ్ అన్నారు."

"అవునండి. రాఘవగారి 'ఈ ప్రశ్నకు బదులేది'లో ఓ రెండు పాటలు."

"హైదరాబాద్‌లో రికార్డింగ్ ఇదే ఫస్టు టైమండి?" అంది మౌళవిక సందేహ నివృత్తికోసం.

"కరెక్టే.. మీరు సినిమా పేపర్స్ అవీ బాగా ఫాలో అవుతార్లావుంది."

మౌళవిక మళ్ళీ అందంగా నవ్వింది ఆ అభినందనకు.

"రెండు గంటల్లోగా రెండు పాటలయిపోతాయండీ?" అడిగింది ఉత్సాహంగా.

"ఏం .. ఎందుక్కావు?"

"మీరు షాపింగ్ అన్నారు కదాని తొందర తొందరగా పాడేసి వచ్చేస్తారేమోనని."

"అబ్బే.. అదేం లేదండీ తను తొందరగా నేర్చుకుని పాడగలడు గాని తొందరపడి మాత్రం పాడేయ్యడండీ" అంది శైలజ.

"అవునండి మేమూ అలాగే విన్నాం. స్పీడుగా ప్రొడ్యూస్ చెయ్యగలరని" అంది జయశ్రీ

"అందుకే తన ఫ్రెండొకాయన యస్పీ బాలసుబ్రహ్మణ్యంలోని యస్పీ అంటే యమస్పీడు అని అంటూ ఉంటాడు తమాషాగా."

"ఆయనెవరో గానీ అచ్చు మల్లాదిగారిలాగే అన్నాడు కదే?" అంది మౌళవిక జయశ్రీ వంక తిరిగి.

"మల్లాదిగారంటే రచయిత మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తిగారేనా?"

"అవునండీ. మీరాయన నవలలు చదివారా?"

"చదివానండీ. ఇందాక మీ పేరు విన్నప్పటినించీ అనుకుంటున్నా మల్లాదిగారి నవలల్లోలాగా పేరు భలే కొత్తగా వుందని."

అంతే మౌళవిక మనసు వశం తప్పిపోయింది. మల్లాది పరిచయం అయిన మొదటిరోజు మోటార్ సైకిల్ స్టార్టు చేస్తూ అన్న మాటలు గుర్తొచ్చాయామెకి.

ఆమెలోని ఆ మార్పు గమనిస్తూనే ఉంది శైలజ. "హలో ఏమిటీ అవుటాఫ్ ఫ్యూజ్ అయిపోయారు?" అని అడిగిందామె. ఆమె ఈ లోకంలోకి వచ్చిన తర్వాత.

"మల్లాదిగారంటే మా మౌళవికకి ప్రాణం అండీ. ఆ ప్రభావమే అది" అంది జయశ్రీ సిగ్గుపడుతున్న మౌళవికని కవర్ చేస్తూ.

"నాకూ ఓ ఫ్రెండుందండీ వైజంతి అని. ఆమెక్కూడా మల్లాదిగారి రచనలంటే ఎంతో ఇష్టం. మీకు తెలుసుగా అమరసందేశం, దాగుడుమూతలు, అబ్బాయిగారు - అమ్మాయిగారు సినిమాలు తీశారు. డి.బి.నారాయణగారని, ఆయన బ్రదర్ డాటర్లెండి. ఇప్పుడు విజయవాడలో ఉంటోంది. ఒకసారి నేను చక్రవర్తిగారి మ్యూజికల్ నైట్‌కని వెళ్ళినప్పుడు నన్ను కలవడానికి వచ్చిందావిడ. ఆ రోజు విజయవాడ జనరంజనిలో మల్లాదిగారితో ఇంటర్వ్యూ ప్రసారం అయింది. ఇక చూడాలి ఆవిడ గాభరా. అప్పటికప్పుడు నా దగ్గరున్న ఓ టేపు తీసుకుని రికార్డు చేసుకునేదాకా ఎవ్వర్నీ ఊపిరి తీసుకోనిచ్చింది కాదనుకోండి."

మౌళవిక ముఖం వెయ్యి ట్యూబ్ లైట్లు ఒక్కసారిగా వెలిగినంత కాంతి కనిపించింది. "నాక్కూడా అర్థమయింది" అన్నట్టుగా ఆమె చేతిని నొక్కుతూ అడిగింది జయశ్రీ

"విజయవాడలో ఎక్కడుంటారండీ ఆవిడ?"

"అడ్రస్సు కరెక్టుగా నాకిప్పుడు గుర్తులేదుకానీ వాళ్ళాయన శశికాంత్ శాతకర్ణి అని బాలజ్యోతి పిల్లల పత్రికలో పనిచేస్తూ వుంటారు" అంది శైలజ.

"ఉన్నపాటున మాయమై విజయవాడలో ప్రత్యక్షం అవగలిగితే ఎంత బావుండును" అని అనుకుంది మౌళవిక.

"పిల్లల పత్రిక అంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. మీ మొదటి సినిమా 'మార్పు'లో మీతోపాటు ఆ పిల్లల పాట పాడిన మీ సిస్టర్ వసంత, ఇప్పుడు తలుపు తీసిన అమ్మాయి ఒకరేనా అండీ" అందామె తేరుకుని.

అవునన్నట్లుగా తలూపింది శైలజ.

"మరి ఈవిడ సినిమాలో ఎక్కువగా పాడలేదేమండి?"

తను చదువుమీద ఎక్కువగా కాన్సన్‌ట్రేట్ చేస్తుంది. మొన్ననే పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తిచేసింది కూడా. మీకింకో విషయం తెలుసా హైదరాబాద్ టీ.వీల్లో నేను పాడిన పాటల్లో ఒక పాట తానే రాసింది."

"ఏది 'ఈ జగతిలోని అణువణువులోని ప్రతి సడీ సంగీతమే' అదేనాండి?"

"అదికాదండీ 'నిన్ను పిలిచాను ఎదుట నిలిచాను' అనే పాట.

"ఆ.. గుర్తొచ్చిందండీ 'అయినా కానరాకున్నావు. మురళిని మ్రోగించు. జాలిని చూపించు' అని ఆ తర్వాత వస్తుంది కదూ?" అంది మౌళవిక.

శైలజ, జయశ్రీలతోపాటు తన ప్రసక్తిని గదిలోంచి వచ్చిన వసంత మెచ్చుకోలుగా చూసిందామెని, అంతలో తలుపు చప్పుడు.

"మణి అన్నే - అప్పుడే వచ్చేశాడే" అంటూ తలుపు తీసింది వసంత.

"సారీ పిల్లలూ మీ షాపింగ్ మరొక్క రెండు గంటలు లేటవుతుంది" అంటూ అడుగుపెట్టాడు యస్పీ బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

"ఇంకా రెండు గంటలా"

"అవునమ్మా ఓ పాట అయిపోయింది. ఆ పాట సుశీలగారితో మిక్స్ చేస్తున్నారు తర్వాత ఆవిడది ఇంకోపాట ఉంది. ఆ తర్వాత నా రెండో పాట అలా ఎడ్జస్టు చెయ్యాల్సి వచ్చింది ఓ గంట గ్యాప్ దొరికింది కదా అని"

మౌళవిక, జయశ్రీలకి ఈ వేగం, ఈ అరేంజ్‌మెంట్‌లు చాలా కొత్తగా ఉన్నాయి.

"ఆ గదిలో కూడా ఫోనుంది కదూ?" అంటూ అటువైపు వెళ్ళబోయాడతను.

"అన్నా వీళ్ళు నీకోసం వచ్చారు" అన్నది వసంత.

"ఓహ్.. నీ ఫ్రెండ్సనుకున్నాను" అంటూ వచ్చి కూచున్నాడు.

"సారీ అండి మీరేదో అర్జంట్‌గా ఫోన్‌లో మాట్లాడాలేమో అంది జయశ్రీ

"ఫర్వాలేదండి.. వన్ మినిట్" అంటూ ఫోన్ ఎత్తి బాంబేకి ఒక కాల్ బుక్ చేసి రూమ్ సర్వీస్‌కి ఫోన్ చేసి "టూ పాట్స్ కాఫీ" అని ఇటువైపు తిరిగి "చెప్పండి" అన్నాడు బాలు.

"అన్నా. ఈవిడ జయశ్రీ ఆవిడ మౌళవిక పేరు తమాషాగా వుందికదూ" అంది శైలజ.

"మల్లాది హీరోయిన్స్‌లాగా" బాలూ కూడా అలాగే అనగానే ముఖం మరింత విప్పారింది మౌళవికకి.

"నిజంగా మౌళవిక కొత్తపేరే. ఇప్పటివరకూ మాళవిక అనే విన్నానుగాని మౌళవిక అని వినటం యిదే ఫస్టు టైమ్" అన్నాడు బాలు.

"మీకు మల్లాదిగారు తెలుసాండి?"

"తెలుసే.. నిన్నరాత్రి ఫంక్షన్‌లో కలిశాను కూడాణు."

"రెండు రెళ్ళు ఆరు హండ్రడ్డేస్ ఫంక్షన్ కదండీ."

"ఆ.. అక్కడే చూశానాయన్ని. హోటల్ ఫ్రామ్ గ్రోవ్‌లో" అన్నాడు బాలు.

"ఎలా ఉన్నారండీ ఆయన?" అంది మౌళవిక.

"ఫస్టుక్లాస్‌గా ఉన్నాడు. ఏం ఆయన మీకు తెలుసా?"

"అబ్బెబ్బే అది కాదండి చూడ్డానికి ఆయన ఎలా ఉంటారూ అని అడుగుతోంది" అని సర్దిచెప్పింది జయశ్రీ

"మంచి పొడవు, వెడల్పు చక్కటి పర్సనాలిటీ. తెల్లగా"

"మరి కళ్ళజోడు?"

"అది ఆయనకి కవచకుండలాల్లాగా ఎప్పుడూ ఉంటూ ఉంటుంది కదండీ. ఇంకా బాగా మాట్లాడతాడు"

మౌళవికకి ఆ వర్ణన ఎంతో తృప్తి కలిగించింది. 'ఇక లేద్దామా' అన్నట్టు జయశ్రీ వంక చూసింది వచ్చిన పని వదిలేసి.

ఇంతలో యోగానంద్. "ఎవరు శాస్త్రా? నేను బాలూని. జంధ్యాలగారున్నారా. ఆ.. తెలుసు. ఏదయినా గ్యాప్‌లో వెనక్కి వచ్చారేమోనని. నేను రేపు మార్నింగ్ ఫ్లయిట్‌లో వస్తున్నాను. ఈలోగా జానకిగారి పాటలు అయిపోతాయి కదూ. ఓ.కే ఆవిడెంతసేపు. ఈవినింగ్ కల్లా మొత్తం ఫినిష్ చేసేస్తారు ఓ..కే.. రేపొస్తున్నాను. జంధ్యాలగారికి చెప్పండి" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

"జంధ్యాలగారు బాంబేలో ఉన్నారాండీ?" అడిగింది జయశ్రీ మెల్లగా నాలుక కొరుక్కుంది మౌళవిక.

జంధ్యాలగారి ప్రసక్తి తీసుకురాకుండా వెళ్దామని సంజ్ఞ చేసినందుకు.

"అవునండి. నటరత్న అనే సినిమాకి ఫస్టు టైమ్ ఆర్డీ బర్మన్ గారు తెలుగు సినిమాకి మ్యూజిక్ చేస్తున్నారు. ఆ పాటల రికార్డింగ్‌లో ఉన్నాడాయన.

"ఎక్కడండి?"

"అదే బాంబే ఫిల్మ్ సెంటర్ రికార్డింగ్ స్టూడియోలో అవుతోంది రికార్డింగ్.

"జంధ్యాలగారు అక్కడ దొరుకుతారాండి?"

"రికార్డింగ్ థియేటర్‌లో లేకపోతే బాంద్రాలో సిరాక్ హోటల్లో ఉంటారాయన. ఆయనతో ఫోన్‌లో మాట్లాడతారా?"

"లేదండి పర్సనల్‌గా కలవాలి" అంది జయశ్రీ

"రేపు సాయంత్రం దాకా ఆయన బొంబేలోనే ఉంటారండి."

"మరి ఎల్లుండి మద్రాసు వస్తారో, ఇంకెక్కడికెళ్తారో తెలీదు."

"బట్. మరో రెండు మూడు రోజుల్లో ఆయన అమెరికా వెళుతున్నారు."

కాఫీ వచ్చింది. డికాషన్, పాలు, షుగర్ క్యూబ్స్ అన్నీ బాలూయే మిక్స్ చేసి 'తీసుకోండి' అన్నాడు. అంతవరకు ప్రశ్నోత్తరాలతో వడగళ్ళ వానలా ఉన్న వాతావరణం నిశ్శబ్దంగా మారిపోయింది వరద తీసిన పిల్ల కాలువలా.

"మేం వస్తామండి. మాతో ఇంతసేపు మాట్లాడినందుకు చాలా థాంక్స్" అంది జయశ్రీ కాఫీల పర్వం ముగియగానే.

"అరె. మేమూ మనుషులమేనండీ. వు ఆల్సో వాంట్ పీపుల్" అన్నాడు బాలు నమ్రతగా. శైలజ, వసంత కూడా 'ఇక ఉంటాం' అన్నట్లు తలూపారు.

"ఇప్పుడేం చేద్దామ జై. బాంబే పోదామా? విజయవాడా?" అంది మౌళవిక లిఫ్టులో దిగుతూ.

జయశ్రీ ఆశ్చర్యంగా చూసిందామెవైపు. "నీకేమయినా పిచ్చెక్కిందా కొంపదీసి?" అంది.

"లేదు జై. వెళ్ళి తీరాలి"

"అలా ఆయన అవునో కాదో తెలుసుకోవడానికి ఎన్ని ఊళ్ళని తిరుగుతావు?"

"ఎన్ని ఊళ్ళు, ఎంత ఖర్చు అని ఆలోచించడంలేదు. ఆయన మల్లాది అవునో కాదో అన్నది ఎంత తొందరగా క్లియర్ అవుతుందా అనే నా బాధ. నీకు తెలుసుగా జై.. నేనెంత టార్చర్ ఫీలవుతున్నానో" అన్నదామె దీనంగా.

జయశ్రీ కరిగిపోయింది. ఆమె కంఠంలో ధ్వనించిన ఆ ఆర్ద్రతకి. "ఓ..కే విక్కీ.. ముందు బాంబే వెళ్తేనే బావుండేటట్టుంది. ఎందుకంటే మరో రెండు రోజుల్లో జంధ్యాలగారు అమెరికా వెళ్ళిపోతున్నారు కాబట్టి ఫస్ట్ ఆయన్నే చూద్దాం" అంది.

వెంటనే మౌళవిక రిసెప్షనిస్టు దగ్గరకెళ్ళి ఫ్లైయిట్ యెన్ని గంటలకుందో కనుక్కుంది. "ఇలారా జై ఇక్కడ కూర్చుని మాట్లాడదాం" అంటూ ఎదురుగా ఉన్న సోఫాలవైపు నడిచింది.

"మరి బాంబే వెళ్ళిరావడానికి టిక్కెట్లు, డబ్బు దస్కం అన్నీ చూసుకోవద్దూ?"

"నో ప్రాబ్లం. నా దగ్గర యింట్లో వెయ్యిరూపాయలదాకా కేష్ వుంది. అది మనం బాంబేకి, విజయవాడకి వెళ్ళడానికి సరిపోతుంది.

"ఆ వెయ్యి మన ఖర్చులకి. నా దగ్గర డాడీ బ్యాంక్ కార్డ్ ఉంది. అందులో యాడ్ ఆన్ మెంబర్స్‌లో డాడీ నా పేరు కూడా చేర్చారు కాబట్టి ఫ్లైయిట్ టిక్కెట్లు క్రెడిట్‌లో తీసుకుంటాను" అంది మౌళవిక.

"మీ డాడీ ఆ బిల్లు చూసి అడిగితే?"

"బాంబే నుంచి రాగానే నా బ్యాంక్ అకౌంట్ లోంచి డ్రా చేసి కట్టేసి మా అకౌంటెంట్‌కి ఫోన్ చేస్తాను. దాంతో బిల్లు డాడీ దాకా వెళ్ళదనే నా ఉద్దేశ్యం. ఒకవేళ ఆయన తర్వాత అడిగినా ఏ స్నేహితురాలి పెళ్ళికో సడెన్‌గా వెళ్ళాల్సి వచ్చింది అని చెప్తాను. ఏం అనర్లే" అంది మౌళవిక నిశ్చయంగా.

జయశ్రీ ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయింది. మల్లాది విషయంలో ఆమె చూపిస్తున్న శ్రద్ధకి, ఏకాగ్రతకి, కొన్ని కొన్ని సమయాలలో ఆమె తీసుకుంటున్న నిశితమైన నిర్ణయాలకి.

"జై. ఇప్పుడో పని చేద్దాం. నేనిలా డైరెక్ట్‌గా ఎయిర్‌పోర్ట్‌కి వెళ్ళి టిక్కెట్లు కొని బోర్డింగ్ పాస్ తీసుకుని రెడీగా ఉంటాను. నువ్వింటికి వెళ్ళి నా బీరువాలో ఉంచిన కేష్ తీసుకుని వచ్చెయ్" అంది తాళాలు యిస్తీ.

"ఎందుకన్నా మంచిది నా బ్రీఫ్ కేసులో నీవి నావి ఓ జత చీరలు వేసుకొచ్చేసాను చేతికాపుకి."

"ఎందుకూ నైట్ కల్లా రిటర్న్ అయిపోతాం."

"రేపొద్దున్న మీ డాడీ అడిగితే యాదగిరి సాక్ష్యం ఇవ్వద్దూ" అంది జయశ్రీ

కాలానికి కళ్ళెం, వేగానికి వంతెన వేస్తున్నంత స్పీడుగా దూసుకుపోయారిద్దరూ చెరోవైపుకి.

సుమారు గంటంపావు గడించింది.

ఎయిర్‌పోర్టులో అసీజీగా తిరుగుతోంది మౌళవిక. అప్పటికే రెండు అనౌన్స్‌మెంట్స్ యిచ్చేశారు.

మరొక్క మూడు నిమిషాల్లో సెక్యూరిటీ తలుపు వేసేస్తారనగా ఆటో దిగింది జయశ్రీ బ్రీఫ్ కేసుతో.

అప్పటికే బోర్డింగ్ పాస్, లగేజ్ టాగ్ తీసేసుకుని ఉండటం వల్ల లోపలికి వెళ్ళడం పెద్ద కష్టమేం కాలేదు. సెక్యూరిటీ దాటుతుండగా తమ పేర్లు ఫైనల్ అనౌన్సుమెంట్‌లో చెప్పడం ఇద్దరికీ వినిపించింది.

"ఎందుకింత ఆలస్యం అయింది?" అంది మౌళవిక కూచుని స్థిమితపడ్డాక.

"ఏం చెయ్యను మరి. అవతల యాదగిరి సవాలక్ష ప్రశ్నలతో ప్రాణం తీసేస్తుంటే ఎక్కడికెళ్తున్నారు? ఎవరి పెళ్ళి? అడ్రసు ఏమిటి? వాళ్ళింట్లోగాని, పక్కింట్లోగాని ఫోన్ వుందా? అయ్యగారొస్తే ఎప్పుడొస్తారని చెప్పమంటారు? రంపంలా కోసేసాడనుకో."

"అందులో మనం నిజంగా విసుక్కోడానికేం లేదు జై. హీ హాజ్ బీన్ పెయిడ్ ఫర్ దట్.. దటీజ్ హిజ్ డ్యూటీ."

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments